

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/32/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117011902
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Klčová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2117011902.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Klčovej a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a JUDr. Kataríny Stanislavskej, v trestnej veci vedenej proti odsúdenému T. M., o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava, zo dňa 22.11.2017, sp. zn. 9PP/131/2017, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 20.03.2018 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného T. M., nar. XX.XX.XXXX, zamietla.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd rozhodol podľa § 66 odsek 1 písmeno a/, Trestného zákona tak, že návrh odsúdeného T. M., o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol. Okresný súd svoje zamietavé stanovisko odôvodnil tým, že posudzujúc žiadosť odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, avšak nesplnil obidve materiálne podmienky. Odsúdený počas výkonu trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal len čiastočné polepšenie (prvá materiálna podmienka). Správanie a vystupovanie odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody nebolo vždy na požadovanej úrovni. Opakovane sa dopustil menej závažného disciplinárneho previnenia. Odsúdený taktiež nesplnil ani druhú z materiálnych podmienok - prognózu, že bude viesť riadny život, a to najmä s prihliadnutím na opakované páchanie trestnej činnosti. Okresný súd dospel k záveru, že náprava páchatel'a a celkové pozitívne pôsobenie na osobu odsúdeného je možné len počas celého nariadeného výkonu trestu odňatia slobody, pričom podmiennečným prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je účinná ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov. Okresný súd ďalej konštatoval, že riziko recidívy u odsúdeného vzhľadom k jeho trestnej minulosti a prognóze sociálneho zlyhania je veľké a nie je možné očakávať, že by sa odsúdený, v prípade podmiennečného prepustenia, nedopustil žiadneho protiprávneho konania, resp. že by viedol riadny život. Proti uzneseniu okresného súdu podal ihneď do zápisnice sťažnosť odsúdený T. M. (č. l. 19), ktorú do konania sťažnostného súdu bližšie neodôvodnil.

Krajský súd v Trnave ako nadriadený orgán na podklade včas a riadne podanej sťažnosti, podľa § 192 ods. 1 písmeno a/, b/ Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Z pripojeného spisu okresného súdu sťažnostný súd zistil, že:

- odsúdený vykonáva trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 23. 04. 2014, sp zn. 4T/65/2014, právoplatným dňa 13.05.2014
- predpokladaný koniec trestu má mať dňa 28.05.2018
- lehotu podľa § 66 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona splnil dňa 14.06.2017.
- z registra trestov vyplýva, že odsúdený bol 4-krát súdne trestaný (vrátane aktuálneho odsúdenia) za rôznorodú trestnú činnosť.

Krajský súd v rámci prieskumnej povinnosti vyplývajúcej mu z citovaného ustanovenia preskúmal postup súdu I. stupňa pri rozhodovaní o žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie a dospel k záveru, že tento postupoval správne a v súlade so zákonom, keď zistil, všetky rozhodné skutočnosti pre svoje rozhodnutie, tieto vyhodnotil individuálne i vo vzájomných súvislostiach podľa § 2 odsek 12 Trestného poriadku a dospel k správne záveru, že sťažnosti odsúdeného nie je možné vyhovieť.

V napadnutom uznesení okresný súd v súlade s ustanovením § 176 odsek 2 Trestného poriadku rozviedol všetky základné právne skutočnosti, na základe ktorých mal preukázané, že žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie je možné vyhovieť.

Na to, aby mohol byť odsúdený podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody je v zmysle § 66 ods. 1 Trestného zákona nevyhnutné, aby okrem formálnej podmienky, spočívajúcej vo vykonaní zákonom určenej dĺžky trestu, súčasne splnil aj dve materiálne podmienky, ktoré spočívajú v tom, že svojim správaním vo výkone trestu preukázal polepšenie a zároveň možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Okresný súd správne zistil, že odsúdený splnil formálnu podmienku na podmiennečné prepustenie a zároveň správne a v súlade so zákonom vyhodnotil nesplnenie ani jednej z materiálnych podmienok.

Z hodnotenia odsúdeného riaditeľom ÚVTOS možno zistiť, že odsúdený sa len formálne prispôbil podmienkam výkonu trestu, nebol disciplinárne odmenený ani disciplinárne potrestaný, a jeho správanie preukazuje iba čiastočné polepšenie.

Okresný súd správne a v súlade so zákonom vyhodnotil neexistenciu aj druhej materiálnej podmienky, pretože trestná minulosť odsúdeného odôvodňuje obavu, že v prípade podmiennečného prepustenia nebude viesť riadny život a opätovne sa dopustí trestnej činnosti.

Aj krajský súd považuje žiadosť odsúdeného za nedôvodnú už len pre tú skutočnosť, že skúsenosť s jeho predchádzajúcim spôsobom života nesvedčí v prospech novej prognózy, že by v prípade prepustenia na slobodu viedol riadny život. Krajský súd dodáva, že odsúdený počas pobytu na slobode nevedol riadny život, aj napriek tomu, že bol opakovane odsúdený na nepodmiennečné tresty odňatia slobody opakovane páchal trestnú činnosť, teda je možné oprávnené konštatovať, že jeho trestná činnosť pokračovala aj napriek predchádzajúcim odsúdeniam.

Opakované odsúdenia z minulosti zohľadnil krajský súd pri hodnotení osoby odsúdeného a jeho sklonov k páchaniu trestnej činnosti a dospel k záveru, že ani predchádzajúce výchovné tresty nespĺnili očakávaný prevýchovný účel.

Vzhľadom na trestnú minulosť odsúdeného sťažnostný súd má za to, že jeho náprava a celkové pozitívne pôsobenie na jeho osobu je možné nateraz len počas pobytu vo výkone trestu odňatia slobody, pričom podmiennečným prepustením z výkonu trestu odňatia slobody by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov.

Krajský súd teda nezistil žiadne dôvody pre zmenu napadnutého uznesenia, ktoré by boli v prospech odsúdeného, preto jeho sťažnosť zamietol ako nedôvodnú v zmysle § 193 ods. 1 písmeno c/ Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.